

la prehistòria, la història, foren objecte de sus constants estudis.

Dióse á conèixer con su obra *Egipte, Assyria y Babilonia*. Per el títol ya se ve que tractaba de egiptologia y asiriologia, temas que constituïan una verdadera novetat en la època que foren publicades, no sólo para Catalunya sino para Espanya. Egiptòloga ó asiriòloga no lo era el Sr. Brunet, pero conècia á fonsa y en casi toda su extensió, los resultados de la ciencia orientalista. Desde el punto de vista arqueològic y de crítica arqueològica é històrica, aunque no admitimos algunas de sus conclusions, demostró mucha sagacidad y mucho talento.

Publicó después: «Un autor mahometá del sigle X», «El Macoudi», «¿Per que 's diu llengua d' oc?», «La gorra catalana», «Errors històrics», «Ni iberos, ni fenicios», «Lo joc de naibs ó cartas», «Los hetheus», «Jacme bes-sulis», «De les costums dels homens ó dels oficis dels nobles sobre lo Joch d' Escachs» (traducido del latín y sacado de un manuscrito del sigle XV), «El ajedrez». Investigaciones sobre su origen».

Además colaboró en varias revistas importantes.

A su distinguida familia le damos nuestro más sentido pésame.

LA LLUNA VELLA

Ó SIA

LA LLUNA EN LA ANTIGUITAT

Sens entrar en discussions ó consideracions sobre lo cult primitiu practicat per l' home ó be cual fou l' objecte al que adorá representant la Divinitat, perque no es nostre propòsit lo fer aquí una història religiosa, farem solsament observar que la religió astronòmica fou una de las primeras que practicá la humanitat, especialment per lo que atany al Sol y á la Lluna, qual cult se troba en l' Egipte, lo noble més antich en civilisació conegut fins ara, desde la més remota antiguitat, es dir, desde que comensa sa història allá per uns 5,000 anys a. J. C.

Com ja habem dit que nostre propòsit no es fer història, sino donar noticias referents á

la Lluna, com aquesta en totas las religions y mitologies antigas va casi sempre acompanyada del Sol, no parlarem d' aquest sino incidentalment quan nos sia indispensable mencionarlo pera completar lo concepte.

Los ègipcis representavan á Isis sa divinitat llunar ab forma humana coronada ab lo quadrat, ó ab duas banyas de vaca, ó ab locos de persona y cap de vaca, ó bé per una vaca, simbolisant per élla la Naturalesa mare que nudreix totas las criaturas ó la dida de la naturalesa segons lo sistema religiós de las forsas naturals de que 'ns ocuparem més endavant. (1)

Los egipcis també representavan la Lluna baix lo símbol d' un gat probablement per la qualitat d' aquest animal de veurehi de nit, ó tal volta per sa gran fecunditat; per cual circumstancia los indis tenen per símbol de la lluna un conill. Lo místich instrument que Isis porta en la mà nomenat *sistrum*, per sa curvatura representa l' òrbita llunar, ocupant son centre un gat, la lluna, y sas quatre travesas dessota representan los elements terrestres.

Los egipcis tenian també lo Deu lluna masculí que nomenavan «Aah»: lo representavan ja baix la forma de un Deu ab lo cap d' esparver coronat ab la mitja lluna y ab lo disch, ja que baix la forma de un noy ab una trena de cabell que li baixa sobre l' espatlla y coronat també ab lo disch y la mitja lluna (es Khons lunus); ó bé ab lo cap d' ibis adornat ab lo disch y lo quadrat, y algunas voltas ab una ploma d' axestrus.

«Lo cult de Lunus era bastant extés per tot l' Egipte, diu Mr. P. Pierret (2), pera que se hagin trobat una infinitat d' estatuetas d' aquest Deu en terra esmaltada de blau ó vert, en fusta dorada, en plata y en bronze.

L' imatge del deu Khons ó Chons, es la que fou enviada en sa arca ó barca, acompanyada de sacerdots, al país de Bakthan pera ajudar á traure los mals esprits del cos, que se suposava haberse possessionat de la germana més jove de la esposa del faraon Ramsés XII y filla del rey de Bakthan.

Aquest fet está consignat en una estela del temple de Khons en Karnak, traduhida per Rougé.

En las antichs monuments de Babilonia y Assyria, sobre tot en los cilindros y tauletas de terra cuyta se troban representats lo sol y la lluna per un cercol senzill ab una creu dintre lo quimer, y lo quadrat, mitja lluna, la

(1) «Los sacerdotes egipcios consideraban á la Lluna la Mare del Univers. — "Plutarch." De Isis y Osiris. 48.

(2) "Pantheon Egyptien" pag. 14.